

Midzomernachtwens

Schuifel barvoets
door het koelbedauwde gras vannacht
in het maanlichte laar
nog voor de dageraad je haar verguldt
en vlij je zongebrande tintelende wang
tegen gegroefde schors
van gekroonde, door hulst geschramde eik
en voel hem ademen door je huid.

Het steeds reilen zij ver vannacht
en ver het woelen, het joelen,
verbannen het zuchtige zoeken,
verzwonden de jacht.

Hurk neuriënd neer op de heuvelflank
tussen lavendel en johannesbloem
en schep volhandig aarde
waarmee je dij en borst beregent,
bezegent,
want aarde sterft niet
zomin als bron, zomin als zon.

Bedwelm je, bloeiend Litha-kind
in de midzomernacht.

Herman J. Claeys (www.bermanclaeys.tk)

(Litha: in de Oud-Saksische overlevering staat Litha voor het einde van de heerschappij van de Eikkoning over het halfjaar van de wasdom, dat nu vervangen wordt door het halfjaar van het tanen dat tot de winterzonnwende door de Hulstkonng wordt geregeerd. Het is de aangewezen overgangstijd voor helende rituelen.)*